

Claudia Cojocaru

Cele mai frumoase
POVEȘTI CU TÂLC

Vol. II

Ilustrații: Cătălin Nedelcu

C U P R I N S

Leul și șoriceii.....	5
Broaștele care doreau un rege.....	8
Corbul însetat.....	10
Gâsca cu ouă de aur.....	11
Măgarul care știa ce vrea.....	12
Pescarul și peștișorul.....	13
Păsările, animalele și liliecii.....	14
Măgarul și stăpânii săi.....	16
Porcul și oile.....	17
Şobolanul și stridia.....	18
Pachetul de bastoane.....	20
Maimuța și delfinul.....	22
Vulpea fără coadă.....	24
Porumbița și cioara.....	26
Gheata și șoșonul.....	27
Câinii și pieile.....	28
Albinele și apicultorul.....	29
Pisica și șoriceii.....	30
Puiul de cârtiță.....	31
Băieții și broaștele.....	32
Greșeala cocoșului.....	33
Domesticirea calului.....	34
Păunul și cocorul.....	37

Iepurele care avea mulți prieteni.....	38
Ursul și cei doi prieteni.....	41
Stejarul și trestia.....	42
Cioara și oaia.....	44
Crabul și fiul său.....	45
Măgarul împodobit.....	46
Vulturul și stâncuța.....	48
Câinele din iesle.....	49
Muștele și borcanul cu miere.....	50
Măgarul și cumpărătorul său.....	51
Bătrânul destoinic și cei trei tineri.....	52
Învățătura de minte.....	54
Țapul invidios pe măgar.....	56
Păstorul cel netot.....	57
Vântul și soarele.....	58
Broasca mincinoasă.....	60
Leul și musca.....	63
Vulpea și veverița.....	65
Sfatul șoarecilor.....	67
Vulturoaica și zmeul.....	69
Măgarul și umbra lui.....	70
Cioara și păunul.....	72
Zeus și maimuța.....	74
Ciobanul și marea.....	76
Măgarul și calul.....	77
Leul bolnav.....	78

În arșița unei după-amieze, un leu plăcut dormea la umbra unui eucalipt. Din senin au apărut și doi șoricei tineri, care plecasează din vizuina lor, dornici de aventură.

— Uite o movilă mare, prinde-mă! strigă dolofanul Chiț, bucuros că în sfârșit au unde se juca de-a v-ați ascunselea.

— Număr până la trei și vin, zise Ronț, șoricelul miop.

Și joaca lor începu. Goneau pe spatele leului, se ascundeau în urechile acestuia, se agățau de mustăti sau îi foloseau coada pe post de liană.

La început leul a crezut că îl agasează muștele, din pricina căldurii. Astă până când cei doi temerari i-au intrat în nări, fiecare pentru a se ascunde de celălalt. Atât le-a fost! Leul îi prinse de codițe și îi ridică în fața ochilor, să vadă ce creaturi minuscule îndrăzneau să-i strice somnul.

— Am să vă strivesc într-o secundă, răcni leul exasperat.

— Nu lăua decizii importante când ești furios, îi spuse Chiț, tremurând de spaimă. Dacă ne cruci, poate-ți vom fi și noi de folos vreodată.

Leul se opri, stupefiat de tupeul șoricelului. Apoi izbucni în râs și îi eliberă pe cei doi, spunând:

— E sub demnitatea mea să omor șoricei. Iar regele animalelor nu are nevoie de ajutorul unor vietăți neînsemnate.

Însă, curând după această întâmplare, leul a fost prins într-o capcană pusă de vânătorii de trofee. Resemnat, regele animalelor nu a scos niciun răget căci nu vroia să fie văzut de nimeni în postura aceea neputincioasă.

Dar cine credeți că a apărut să-l salveze pe impunătorul rege? Chiar cei doi șoricei aventurieri, care căutau alt loc de joacă. Au ros de îndată corzile capcanei și l-au eliberat pe leu, care a devenit de atunci prietenul lor cel mai bun.

„Micii prieteni pot lega mari prietenii.“

Broaștele care doreau un rege

Un grup de broaște trăia liniștit într-o mlaștină. Fiecare broască făcea ce voia și nimeni nu le deranja. Dar această viață li s-a părut destul de plăcătă. Așa că s-au adunat într-o seară și au scris o petiție către Dumnezeu.

„Doamne!“, cereau ele, „trimite-ne un rege care să domnească peste noi și ale cărui reguli să le ascultăm.“

Dumnezeu se amuză la citirea dorinței și le aruncă în mlaștină un buștean uriaș. Acesta căzu în mijlocul lor și broaștele se risipiră care încotro, speriate de bufnitură. După ce l-au iscudit o vreme, văzând că monstrul acela nu se mișcă, au îndrăznit să se apropiie și să-l atingă, ba chiar să se urce pe el. Ce plăcut era! Broaștele dansau,

Resurse pentru copiii să învăță
sărăeau și se ascundeau după buștean. Această distracție ținu câteva zile. Dar, după ce surpriza a trecut broaștele s-au plăcuit din nou. Așa că au mai trimis o petiție către Dumnezeu, în care scria:

„Vrem un rege adevărat; unul căruia să-i știm toți de frică.“

Dorința le-a fost imediat îndeplinită. Dumnezeu le-a trimis un bâtlan mare, care le-a înghițit una câte una. S-au căit broaștele, dar prea târziu.

„Ai grija ce-ți dorești că s-ar putea să se îndeplinească.“

Corbul însetat

Era o vară secetoasă. Toate bălțile și pârâiașele secaseră de la arșiță. Nu mai plouase de săptămâni întregi și nici măcar vântul nu adia.

Într-o astfel de zi îñăbușitoare, un corb căuta să-și astâmpere setea cu câtiva stropi de apă. Se trezise cu noaptea-n cap pentru a se răcori cu roua dimineții, dar nici urmă de rouă nicăieri. Totul era uscat.

Corbul zbură cât văzu cu ochii, dar nu găsi niciun strop de apă. Lipsit de speranță și slăbit, continuă totuși să zboare mai departe, pentru că altă soluție nu avea. Ajunse la marginea unei mici gospodării unde, spre norocul lui, găsi o ulcică cu apă uitată afară. Dar gâtul ulcelei era foarte îngust și corbului nu-i ajungea ciocul la apă. Încercă atunci să o răstoarne, ca să scoată apa afară, dar era prea grea. Corbul oftă și se aşeză pe ulcică, de teamă să nu i-o fure cineva. Tot uitându-se de jur împrejur, văzu o multime de pietricele pe cărarea din grădină. Atunci îi veni o idee pe care o puse imediat în practică. Începu să introducă pietricele în ulcică, una câte una, până când nivelul apei crescă îndeajuns cât să-și poată potoli setea. Ideea lui năstrușnică l-a salvat.

„Dacă te străduiești suficient de mult, mai devreme sau mai târziu vei găsi o rezolvare la toate problemele tale.“

